

at drage Omsorg for, at de enkelte Omraader faar tildelt et saa vidt muligt fast Antal Mandater,

at forme et Valgsystem, der er mere forstaaeligt for Vælgerne end saavel den gældende Valglov som den Valglov, der bliver Resultatet af de af Regeringspartierne nu foreslaaede Ændringer, tør siges at være, og

at hindre den stedse tiltagende Tendens til at gøre det repræsentative System helt udflydende ved i øget Omfang at basere Folketingets Sammensætning paa Tillægsmandater.

Mindretallet finder, at man i første Række burde samle Kræfterne om en saadan gennemgribende Valglovsreform, hvilken ud fra de Erfaringer, der er indhøstet ved Studiet af andre Landes Forfatninger, meget vel maa kunne frugtbares inden for en let overskuelig Tidsfrist, saafremt der er Vilje dertil.

Da det af Regeringen fremsatte Valglovsforslag paa alle disse Omraader forfuser de foran nævnte Principper, ser Mindretallet sig ikke i Stand til at yde sin Støtte til dets Gennemførelse — saa meget mere som de Ændringsforslag, der er stillet af Socialdemokratiet, Det radikale Venstre og Danmarks kommunistiske Parti, yderligere forstærker det Præg af Vilkaarlighed ved Mandatfordelingen, som i Forvejen kendetegner selve Regeringsforslaget.

Hvad det af Det konservative Folkeparti stillede Forslag angaar, bryder det ogsaa paa afgørende Punkter med de Retningslinier, det maa være naturligt at følge ved en Valglovsrevision af den Karakter, Mindretallet i Hovedtræk har skitseret. Da heller ikke det konservative Forslag kan siges at opfylde de Krav til Klarhed og Hensyntagen til Livets praktiske Forhold, som med Rette kan stilles til en Valglov, og da det konservative Forslag ydermere knæsætter et nyt Princip, der i Realiteten vil afskære betydelige Vælgermasser fra overhovedet at opnaa Repræsentation for deres Anskuelse i Folketinget,

kan Mindretallet heller ikke anbefale at stemme for dette Forslag.

I øvrigt agter Mindretallet nærmere at motivere sin Stilling i Tinget.

Et andet Mindretal (Det konservative Folkeparti) er som Flertallet af den Opfattelse, at det Misforhold med Hensyn til Fordeling af Mandaterne imellem Partierne, som særlig grelt afsløredes ved Valget den 28. Oktober 1947, ikke mindst som en Følge af Dannelsen af Hovedstadens Venstre, har nødvendiggjort en Revision af den bestaaende Valglov.

Imidlertid har de Forhandlinger, der har været ført i Udvalget, vist, at inden en varigere Ændring i det gældende Valglovssystem bør gennemføres, er det nødvendigt, at en Række Forhold tages op til en grundigere Undersøgelse og Overvejelse, end det har været muligt inden for den Tid, der har været Udvalget beskaaret. Mindretallet kan i saa Henseende henvise til de indledende Bemærkninger i Udvalgsbetænkningen herom.

Den Tanke har derfor naturligt meldt sig, om det ikke var rigtigt, at man ventede med Vedtagelse af Valglovsændringen, indtil man i Udvalget havde faaet fornøden Tid til en tilstrækkelig grundig Gennemgang af alle foreliggende Problemer. Men da man er klar over, at et saadant Arbejde, naar det skal gøres forsvarligt, maa formodes at tage adskilligt længere Tid end rimeligt for et Folketingsudvalg, ligesom det maa fordre særlig sagkyndig teknisk Bistand, er man enig i, at de nødvendige Undersøgelser bedst finder Sted i en særlig Valglovskommission, som Ministeren paa Udvalgets Begæring har lovet at nedsætte. Kommissionsarbejdet burde naturligvis fremskyndes mest muligt, saaledes at en varigere Valglov eventuelt kunde gennemføres inden det næste Folketingsvalg.

Mindretallet har derfor i Udvalget foreslaaet, at man afventede Kommissionens Arbejde og undlod paa det nuværende Tidspunkt at gennemføre en Valglov af